

v Púchove na „Kremienka“ osobne spomínali: Stančoková E., Kordošová D., Murček V., Ballo M., Boggero J., Sernančík L., Ďuriš P., Buček V., Kalma J., Čech V., Hudecová D., Svitanová M., Kopčáková A., Tóthová E. + S., Róža P., Ugróczy J. Musilová V.,

Karasová D., Cyprich J., Frank I., Kučerovci (otec + 2 synovia) z Čiech a Petrinec M.

Tlmočím vďaka za osobnú prítomnosť na pohrebnej obrade, od jeho manželky, syna a dcéry. ▼ -mpc-

KLUB VYSOKOHORSKÝCH TURISTOV SLOVENSKA (KVTS)-plníteľov podmienok odznaku AVEK

INFormačník KVTS

Jeseň 2019

www.kvts.szm.sk

číslo 38

38.8. Udelené ďalšie stupne odznaku AVEK

Na udelenie odznaku / medaily som v stanovenom termíne dostal 9 Záznamníkov. Všetky som posúdil, a uznal za vyhovujúce stanoveným podmienkam.

Na najbližšom JeS-KVTS si teda majú možnosť udelené odznaky spolu s certifikátmi prevziať: **I. stupeň:** Dunajčík Peter, ev. č. odznaku: 137; **II. stupeň:** Meňhertová Lýdia, ev. č. odznaku 090; Gavorová Zuzana, ev. č. odznaku: 091; Dunajčík Peter, ev. č. odznaku 092; **III. stupeň:** Dunajčík Peter ev. č. odznaku 052; **IV. stupeň:** Dunajčík Peter, ev. č. odznaku 041; **V. stupeň:** Kiššová Blanka, ev. č. odznaku 029, Paule Lukáš, ev. č. odznaku 030; Dunajčík Peter, ev. č. odznaku 031; **VI. stupeň – bronzová**

medaila: 0; VII. stupeň – strieborná medaila: 0; VIII stupeň – zlatá medaila: Paule Pavol, ev. č. medaily 009; **IX. stupeň – zlatý odznak:** Belhadaj Malek, ev. č. odznaku 006; Srdoš Peter, ev. č. odznaku 007..

Všetkým k dosiahnutému úplnému, alebo zatiaľ iba k dieľčiemu naplneniu ich snaženie blahoželám!

A čo ďalej? Uvažujem s zatiaľ už len s dvoma alternatívami, ale o tom, ktorá bude zvolená sa rozhodnem až po osobnom rozhovore s výrobcom terajších odznakov, či sa podarí nájsť rozličné pôvodného odznaku. Dúfam, dokonca verím, že sa spoločným úsilím raznicu nájdeme. ■ -mpc

38.9. Upozornenie pre organizátorov ZhC, kde sa plnili podmienky odznaku AVEK

Ako už bolo zverejnené, Splatnosťou ku 1.1.2019 bBola vykonaná pravidelná (v 4-ročnom cykle) aktualizácia Popmienok plnenia odznaku AVEK, vrátane doplnenia tabuľky vrcholov a vysvetliviek ku skrátkam použitým v Záznamníku AVEK. Tiež je v aktualizovaných podmienkach novo ustanovená povinnosť (ešte pred udelením a odozvaním odznaku (pozri C.1 Podmienok) výstup na každý (z počtu 11 absolvovaných vrcholov)... zdokumentovať (teda

z každého výstupu postupne od východiska na vrchol a zostupu) **8-10 obrázkami**, alebo „videom“ je treba **prípraviť pre JeS prezentáciu** v trvaní 15 -22 minút. Upozorňujem, že z textu bohužiaľ vypadla ešte jedna povinnosť: **Napísať (pre INFormačník KVTS) aj minireport** (rozsah = pozri si niektorý publikovaný minireport na stránke www.kvts.szm.sk, alebo niektorý printový jesenný INFormačník) a poslať ho e-mailom do termínu 1.11. bežného roka. ▼ -mpc

38.10. PREČO už NIE JE TU uverejnená PONUKA ZhC pripravovaných na r. 2020 ?

Odpoveď nie je ťažká, bola i očakávaná, a je nasledovná. Nezverejnenie ponuky ZhC 2020 sa dalo očakávať a nemalo by prekviť nikoho.

Vplyva zo skutočnosti, že ostatné dva roky sa na mnou pripravovanú ZhC za účelom plnenia podmienok odznaku AVEK do stanoveného termínu (4.apríl bežného roka) neprihlásil stanovený minimálny počet záujemcov.

Dôvodom je (pre väčšinu potenciálnych záujemcov) veľmi práve tento skorý termín zaslania definitívne záväznej prihlášky +uhradenia finančnej zálohy, lebo v zamestnaní im tak skoro nevedia zaručiť dovolenku.

Ja však u žiadneho spoľahlivého dopravcu po tomto termíne nedokážem zabezpečiť vhodný typ autobusa a najmä spoľahlivého a na náš „spôsob cestovania“ vhodného vodiča.

„Život ukázal“, že schodnou cestou organizovania ZhC za hore uvedených účelom (plnenia odznaku AVEK) je už vlni, a najmä v r. 2019 realizovaný „model“, že riešením je uskutočniť ZhC v menších minikolektívach, s individuálnou dopravou (4-6 miestnymi os. autami, ideálne 1+ 8 miestnym „mikrobusom“ prenajatými už z „domu“), prípadne „až na mieste (to vtedy, ak sa do vzdialenej krajiny vyberiete vlakom, diaľkovou autobusovou linkou, prípadne letecky). Menej početný kolektív si pripraví trasu, a čaká už iba na termín konania, ktorý si operatívne vedia dohodnúť s menším predstihom ako v prípade rezervácie autobusu so šóferom. Je potrebné si však uvedomiť, že najmä pred letnou sezónou je vhodné sa aj prenajať auto rezervovať niekedy až s 2-mesačným predstihom. Všetko vždy závisí od konkrétnej autopožičovne aj „na poslednú chvíľu“.

Preto považujem za vhodné pokračovať v organizovaní ZhC v menších kolektívach, prenajatými autami a v termínoch, ktoré celému minikolektívu budú vyhovovať.

A aká je moja osobná predstava o tom, ako by to mohlo a malo fungovať v budúcom roku 2020 ?

Tí, ktorí pripravujú takúto ZhC, by mali zverejniť, kde, do ktorej krajiny a ktorá výstupy tam chcú vykonať, Tiež počet dní ZhC, a informatívne aj obdobie, kedy by sa cesta konala, akými dopravným prostriedkami (vlastnými, alebo prenajatými os. autami, ako i spôsob výpočtu nákladov a predpokladanú cenu za dopravu. Tieto informácie o takto pripravovaných ZhC by sa mali centrálne sústreďovať u jednej osoby (akéhosi „dispečera pripravovaných ZhC“ (DiZhC), - osobne za takého považujem s M. Svtenka, prípadne i Vláda Murčeka (konkrétne meno bude spresnené do nižšie uvedeného termínu).

Na neho by sa potom kedykoľvek môžu záujemcovia priebežne obracať s otázkou, kedy a kam je niečo pripravené. On ich potom pre bližšie informácie usmerní na konkrétneho vedúceho takto organizovanej ZhC.

Dúfam, že „DiZhC“ začne „fungovať“ už od 2.2. (februára) 2020, a korešpondencia s ním bude výhradne písomnou formou (e-mailom na adrese, ktorú si pre tento účel špeciálne vytvorí a zverejní ju aj na www.kvts.szm.sk). Sledujte ho!

A čo moje uši zachytili z kuloárnych rečí na JeS? Vraj by sa malo ísť konečne aj na vrcholy Albánska, ďalej tiež na vrcholy ESP +Portugalska (a možno + Maroko), ale aj o zámere ísť niekedy opäť aj na trek okolo M. Blancu, vrátane Mont Blancu, ale i 3-4 diňovky du susedných krajín. ▲ -mpc-

===== **INFormačník KVTS – účastníkov ZhC**, vydáva pre Trenčiansky Vysokohorský Turistický Klub Trenčín (TVTK Trenčín) pre svoju vnútroorganizačnú zložku Klub Vysokohorských Turistov Slovenska (KVTS) - účastníkov zahraničných ciest charakteru VhT. INFormačníky sa od r. 2017 vydávajú už len v elektronickej forme, v bežnom roku, 2 x ročne – jar a jeseň. Prečítať a prípadne i stiahnuť z www.kvts.szm.sk . Zodpovedný redaktor: Petrinec, predseda TVTK a hlavný, koordinátor KVTS

Leto je za nami. Leto opäť veľmi teplé, a pre mňa z toho dôvodu i veľmi náročné. Nie som na až také teploty „stavaný“, no prežil som, a tak sa Vám prihovára aj v tomto čísle Informačníka KVTS s pomerne už vysokým číslom 38.

Ako viete z INFO č.37, mnou pripravené ZhC-AVEK (Brenta, Albánsko) autobusového nebudú Dočítate sa, že ZhC sa predsa len konali, ale v menších kolektívach a to individuálnou dopravou.

Menšie kolektívy sa sice dlho vopred sformujú a zvolia si program cesty, jej trvanie a spôsob dopravy, ale nestanovia si termín, iba rámcovo obdobie, konkrétny termín si potom operatívne dohodnú 1-2 mesiace, niekedy iba pár dní pred odchodom.

38.1 ZhC JVK (Jarné vrcholy Korziky) – 29.5. – 9.6. 2019 - 12 dní minireport

Cestou cezTaliansko sme si prezreli krásne mestečká Portovenere a Rio Maggore v CinqueTerre. Po príchode na Korsiku smerujeme ku krásnemu kaňonu Calacuccia a k priehrade na rieke Golo do dediny Lozzi vo výške 1100 m. Dedina je pod Monte Cintom 2706 m, čo je najvyššia kóta ostrova. V Lozzi bolo naše táborisko na dve noci, kemping bol otvorený prvý deň, lebo ešte v predchádzajúcich dňoch bolo v ňom niekoľko desiatok cm snehu. Na druhý deň výstup na Monte Cinto okolo perfektne vybaveného bivaku. Prišli sme až pod Monte Cinto, ale pokračovanie na vrchol bez mačiek po zamrznutom, snehovom a strmom žľabesme po dlhej porade zrušili. Ďalšia naša cesta smerovala do sedla Col de Verghio1478m – najvyššie položené horské sedlo so žulovou sochou v nadľudskej veľkosti, odkiaľ sme začinali výstup na **Paglia Orba 2525 m**. Je to najvyššia hora korzického rozvodia. Od chaty Refuge Ciuttulu di I Mori cesta ďalej stúpa mohutným skalným kaňonom až k hrebeňu Col de Maurescez rad obrovských žulových blokov

Paglia Orba je dokonale tvarovaná zo všetkých svetových strán, je to najfotogenickejší bod Korziky. Cestou vidíme najväčšie skalné okno na ostrove tzv. Diabolo okno v stene skalnate jráschoy Capo Tafonato. Posledná časť výstupu bola cez ľadové žľaby. Zo sedla **Col de Verghio** z výšky 1478 m sme klesli nádhernou cestou až k moru do **Porta** v záľve Golfe de Porto, ktoré patrí medzi vyhlásené prírodné scenérie Korsiky k vóli nevšednej krásy miestnych karminových útesov poznačených eróziou. Útesy prudko vystupujú z azúrovo-modrej morskej hladiny

38.2. ZhC VKS (Vrcholy Korziky a Sardínie) 14.06. – 01.07.2019 (17dní) minireport

Tak ako v minulých rokoch sa rozhodla skupina účastníkov ZhC z minulosti usporiadať túto cestu ako súkromnú akciu. Hlavnými cieľmi tejto 17-dňovej zahraničnej cesty charakteru VhT boli vrcholy zaradené do plnenia podmienok odznaku AVEK (Atraktívne Vrcholy Európskych Krajín) ležiace na Korzike a Sardínii. Na cestu sme vyrazili 8-miestnou Toyotou Proace Verso. Netradične vyrážame z MI, lebo tam nám pristaví požičovnía auto.

Postupne priberáme účastníkov v MT, ZA a MNvV. Nočný presun s pravidelným striedaním vodičov po 3 hodinách nás privádza do **Pisy**. Obdivujeme nielen šikmú vežu a baptistérium ale aj ďalšie pamiatky a opustené uličky. 4-hodinová plavba z Livorna prebehne bez problémov a z Bastie mierime na **Cap**

Došli sme teda do mnou predpokladaného štádia – ZhC-AVEK konané formou autobusovej dopravy sa „pretransformujú“ na málopočetné kolektívy s dopravou individuálnou, os. autami.

Tradičnú ponuku ZhC na budúci rok tu už nehľadajte. V priebehu roka 2000 zorganizovaním končím, a po 20. ročníku JeS-KVTS zostanem už iba emeritným HK-KVTS. Mnou vybranému nástupcovi, M. Svtenkovi, na poste HK-KVTS v priebehu roka 2020 postupne odovzdám „agendu KVTS“ a samozrejme poskytnem mu všetko potrebné, čo súvisí s „chodom KVTS“ a s organizáciou ZhC-AVEK, a samozrejme mu rád pomôžem, resp. poskytnem rady. ▼ Marián Petrinec

v pozadí s temnými masami horských hrebeňov s ostrým vrcholom Paglia Orba. Cestou z Porta do Piana v južnej časti záľuvy prechádzame lokalitou **Calanche (UNESCO)**. Je to 12km dlhá trasa s ostro oranžovými až ružovými zdeformovanými skalami s ihlovými útvarmi z pofýru vytvorenými netypickou eróziou s plástovým zvetrávaním skal. Skaly siahajú až do výšky 1200 m. Urobili sme túru do Col de Ortu. Nádhera - "million" záberov. Odchádzame k majáku na myse Capu Rosso – nečakane dlhá túra so slušným prevýšením a krásnymi pohľadmi.

Presun cez hlavné mesto Ajaccio (rodné mesto Napoleona) k skalným **vežiam Bavella** do sedla Col de Bavella 1218 m s bielou sochou Madony Notre-Dame. Priesmyk obklopuje nádherná panoráma vrcholov až po Monte Includine. Urobili sme túru pomezi ihly až na známú GR20 Alpine Variante. Poobede túra na **vodopády potoka Polyschellu**. Ďalší deň presun do Bonifácia (UNESCO) s citadelou na 80m vysokom útese, prehliadka mesta a odchod cez historické mesto Sartene (známe nefútosnou vendetou) do Col de Vizzavona 1163 m. Nasledujúci deň výstup cez Anglické kaskády na **Monte d' Oro 2389 m** – najskôr hmla, potom sa vyjasnilo, krásne pohľady. Presun cez Corte do doliny **Restonica** (najkrásjšia dolina v stredomori). Výstup na dve jazerá Lac de Melo a este krajšie **Lac de Capitello**. Posledný presun do Bastie a trajekt do Livorna. S výbornými vodičmi Miroom Roncom a Ďurom Dúbravom bezpečná a rýchla cesta domov. Účastníci: M. Ronec, J. Dúbrava, M. Toman, N. Merk, A. Dudášová, R. Zima, D. Péchyová, M. Fábryová. ■●● M. Fábryová

Corse, najsevernejší výbežok ostrova. Túra z dedinky Barcaggio cez Cap Corse k majáku d Agnello a späť v zapadajúcom slnku dobre padne. Po improvizovanom nocľahu sa presúvame pod **Monte Stello /1307m/**. Výhľady z prvého vrcholu sú úžasné a v diaľke rozoznávame naše ďalšie ciele. Ďalší presun nás privádza do **Calenzany**, kde Vilo a Dáša **nastupujú na GR20**. Nedoliečený zub jedného z účastníkov nás núti prenocovať v kempe v Calvi, keďže zubár je dostupný až ráno. Výhodou je, že si môžeme prezrieť citadelu /základňu legionárov/ a aj zaujímavú železničnú stanicu. Návšteva zubára nám mierne mení plány a tak zvyšok dňa trávim prechádzkou cez úchvatné skalné útvary **Calanchi di Piana** aj so známym kamenným srdcom. Záver dňa si

1. deň bol aklimatizačný a informačný zistiť a vyskúšať spoje, zakúpiť troj, prípadne šesť dňový lístok na lanovky na ktoré sú výhodné zľavy, ak je turistu ubytovaný v oblasti.

2. deň sa už vyrážalo lanovkou hore do sedla **Passo del Groste 2446m/m** a odtiaľ k nástupu na feratu **Via ferrata Alfredo Benini, Trasa č. 305**. Je to ľahká ferata asi na tri hodiny ktorá končí v sedle **bocca Tuckett** a chate Rif. F.F. Tuckett 2272m/m. Najvyšší bod 2900m/m Odtiaľ traverzom späť do sedla Groste počs miestnej búrky na lanovku dole.

3. deň sme sa vybrali na opačnú stranu z **Madonny di Campiglio** k piatim plesám (**5Laghi**) odtiaľ je krásny rozhľad na celé Dolomity Brenta trasou č.232. Lanovkou na chatu Pancuol 2063m/m a na Lago Ritort 2071m/m, odtiaľ 1 hodinu na Lago Lambin a ďalšiu hodinu na Lago Serodoli a Lago Gelato 2380m/m. Túru sme končili pri jazere Lago di Pradalago a späť dolu do Madonny di Campiglio

4. deň Do sedla Passo del Groste), z neho sme nastúpili na Via ferrata Gustavo Vidi.. Urobili sme okruh až po Bocchetta dei Tre Sassi 2613m/m č.336 a ďalej na Passo di Val Gelada 2685m/m cez caňon V.Gelada di Tuenno Potom hore 230 m na Passo delle Palette a kolmou feratou dole za výdatnej búrky, kde sa feraty zmenili za pár minút na potoky a vodopády, ešte že neboli blesky.

5. deň Vyvoz do sedla Groste a spoločne prešli Via ferrata Gustavo Vidi.č. 390 Odtiaľ skratkou na chatu Graffer 2261m/m a na trávnatú planinu k jazeru Lago Spinale a monte Spinale 2103m/m kde boli krásne výhľady na stredisko Madonna di Campiglio. 6. deň sme vyrazili autami skoro ráno na náročnejšiu

túru ale najkrajšiu v oblasti na Via Delle Bocchette Centrale čo nám zabralo 8 hodín aj s pridaním náročnej feraty Detassis.

Tejto túry sa zúčastnili (Milan Čiap, Tíbor Čiap, Libor Hýll, Marian Paučo, Robo Skokan, Stano Kvočka, Andrej Stollmann)

Vyrážame z parkoviska Vallesinella 1513 m/m kde nechávame auto. Z parkoviska sme za 40 minút výšle upravenou širokou turistickou cestou na prvú chatu Rif.Casinei 1826 m/m.Trasa č.317.Odtiaľ ďalších 1,5 h. na druhú chatu Rif Brentei 2182 m/m.č.318. Tesne pred chatou Alimonta odbočíme do vedľajšej doliny Vallonne d.Brentei č.396 v závere ktorej v kolmej stene je **Via ferrata Oliva Detassis..** Napojili na frekventovanú feratu **Via Delle Bocchette**. Oproti sa pýši najvyšší masív cima Tossa 3159m/m. Cesta končí v sedle bocca di Brenta 2552 m/m. Dolinou Val Brenta späť k chate Rif Brentei a odtiaľ na P Vallesinella.

7. deň sme využili na návštevu krajského mesta Trento

8. deň sme zase všetci na štyroch autách prišli na parkovisko **Vallesinella**, odtiaľ na druhú chatu Rif. Brentei., pred chatou sme odbočili doľava na feratu Bocchetta Sentiero Sosat. Je to ľahšia trasa traverz popod cima Mandron na chatu F.F. Tuckett a odtiaľ cez Valle del Fridolin č.322 na parkovisko Vallesinella. Neďaleko sú krásne kaskádové vodopády Cascata di Mezzo..

9. deň sme sa presúvali autami späť na Slovensko tou istou trasou 1000 km.**Vedúci tejto akcie** bol predseda klubu TJ-Vatra BB Peter Uhrík; **Účastníci:** V. Kmiť, P.Madej, R.Skokan, L. Hýll, M.Hýllová, Z.Fanulíková, Maria Filová, Alžbeta Žamborová, Dana Mrvová, M.Paučo, S.Kvočka, M.Čiap, T.Čiap, A.Stollmann.(celkom 15) ■©AndrejStollmann,2019 (redakčne krátené)

38. 5. ZhC PUA (POLONONY UKRAJINY) 2019 (28.8-1.9. -4 dní) nedokončený mikroreport

Ballo I. organizoval opäť „zájazd autobusom“ do ukrajinských Karpát na ktorom bolo možné aj plniť podmienky na získanie odznaku AVEK. Cestou do Volovca, kde sme boli ubytovaní, sme vystúpili z Lumšorov na najvyšší najzápadnejší vrch Zakarpatskej oblasti, **1480 m vysokú Poloninu Runu**. Nasledujúci deň sme z Pilipca prešli hrebeňom poloniny Boržava a vystúpili na jej najvyšší vrch **Stij (Stoh) 1692 m**. V rámci KPČ sme si prezreli pieskovcové **Dovbušove skaly** vo

Lvovskej oblasti a zručaniny **hradu Tustaň** pri obci Urč. Posledný deň sme sa rozdelili na dve skupiny. Jedna vystúpila zo Ščerbovca na najvyšší vrch Bukovskej poloniny **Pikuj 1408m** a druhá skupina vystúpila z Perechovského na 1405 m vysokú **Ostrú horu**. Na zájazde sa zúčastnilo 50 účastníkov, z nich 10, ktorí sa už zúčastnili ZhC organizovaných KVTS: *Ballo I., Ballo M., Bobot, Fábryová, Gajdošová, Kiššová, Ladňáková, Řiha, Tarana, Taranová.* ■ © Ivan Ballo

38. 6. Svet a i nás opustil Ing. Edo STANČOK z Ružomberka

Počas leta, vo veku 76 rokov, opustila jeho duša tento svet.. Svet, ktorý mal rád, a v ňom najmä svet hôr a ľudí v nich, ale aj okolo nich. Rozlúčka s ním bola v Ružomberku, kde žil.

Zúčastnil sa na pamätnej ZhC do Jurských Alp, keď nám počasie ukázalo, čo dokáže. Vidieť túru z Vršiča cez Prisojnik, Razor s prenocovaním na Pogačnikovom dome až do doliny Vrata. Napadlo počas noci asi 30 cm snehu, s čím sa vôbec „nepočítalo“.

Edo, skúsený horolezec, skialpinista a dobrovoľný člen Horskej služby, celú skupinu bezpečne doviedol k Aljaževmu domu.

Bola s ním vtedy aj jeho sestra Elana s Dankou Kordošovou, a oni ho v podstate medzi nás „doviedli“...Odvtedy si ma získal, a som mu povďačný za všetko to, čo pre nás vykonal.

Rozlúčkova pohrebna reč jeho mladšou sestrou Helou rozličnivo všetkých prítomných. Česť jeho pamiatke ▼ –mpc-

38. 7. Zomrel Ing. Jozef VAJČNER („Kremienok“) z Púchova

Dňa 8. novembra 2019 o 12:00 na cintoríne v Púchove, spolu s ostatnými smútiacimi, sme aj my účastníci mnoho organizovaných zahraničných ciest charakteru VHT (ZhC), vyprevadili na „poslednú túru“ nášho obľúbeného priateľa, Jozefa Vajčnera, nášho „Kremienka“. Zomrel vo veku 69 rokov.

Patril aj medzi 142 spolu zakladajúcich členov SVTS.

Na základe mojej ponuky stabilne trvalo pôsobil v lektorskem zbere kurzov Základy VHT, ktoré som každoročne organizoval (pre záujemcov o účasť na ZhC) na ICS a neskôr na skalkách pri Chate pod Ostrým vrchom.

Po prvýkrát sa zúčastnil zahraničnej cesty charakteru VhT v r. 1996.. Celkom ich s nami absolvoval 27

Po ukončení pohrebu sme si spolu zaspomínali na chvíle spolu s ním prežité počas horských túr v zahraničných horách. S odstupom času sme si pri spomienkach uvedomili, aký to bol výnimočný človek. Spomínali sme si najmä na jeho húževnatosť, s akou sa i v neskoršom veku, keď sa u neho už prejavili problémy s kolennými kĺbmi, „vyšterval“ na cieľový vrchol. Spomínali sme na jeho veselosť, povestné „frčnky“ ktorou nás okúzľoval. Spomenuli sa aj ním improvizované skomponované básničky a pesničky.

Na jeho rakvu, ako posledný pozdrav každý z nás, prítomných členov KVTS, hodil vetvičku z kosodreviny, vypěstovanej E. Tothovou zo semenka prineseného kedysi z Dolomít, zo sedla Pordoi. Na doslova spomienkovej „rozlúčke“ na cintoríne

ešte spestríme návštevu **kaňonu Spelunca** aj s kúpaním. Po nocľahu v **sedle Verghio** nás čaká **Paglia Orba /2525m/** miestami s „dvojkoľovým“ lezením a nie jednoduchou orientáciou. Udivuje nás 15-ročná francúzska, ktorá vrchol excelentne vysóljuje. Nasleduje **Monte Cinto /2706m/** z juhu aj s 1750m prevýšenia. Pre Maju a Lubu je to výškový rekord. Cesta do **Corte** je zaujímavá a rovnako aj mesto s hradom s úchvatným výhľadom. Deň završuje nocľah na miestnej nelegálnej strelnici. Nasleduje „oddychový“ deň s 1100m prevýšenia okolo jazier Melo a Capitelto do sedla **Bocca alle Porte**. Neplánovane tu stretávame Vila s Dášou. Nasledujúce **Monte Rotondo /2626m/** aj so zasneženým severným žlabom nám dáva zabrat. Ešteže sa na nástup do doliny **Restonica** vieme zavievať. Presúvame sa do sedla Vizzavona kde sa dá prenocovať. **Monte d Oro /2389m/** si vychutnávame vo štvorici, dievčatá oddechujú pri anglických vodopádoch. Večerný presun nás privádza do lyžiarskeho strediska **Ghisoni**. Ranný rýchly výstup na **Monte Renoso /2352m/** nám ukazuje Korziku v celej kráse. Asi najkrajšia viditeľnosť za celý výlet a výhľady zo severu až na juh. Nasleduje kúpanie pri Ghisonacci a nocľah pri Solenzare. Takmer 12 hodinová túra na **Monte Incudine /2134m/** zo sedla Bavella nás dáva zabrat a tak vyčerpaní nocujeme v sedle.

Ďalší deň v Conce vyzdvihujeme Vila a Dášu. **180km a vyše 11 000m prevýšenia zvládli za 8 dní miesto bežných 15!** Čakanie na trajekt na Sardíniu trávime prehladkou **Bonifacia**.

38.3. ZhC VKE (Vrcholy Kréty) 14.10. – 21.10.2019 (7dni) minireport

Tak ako v minulých rokoch sa rozhodla skupina účastníkov ZhC z minulosti usporiadať túto cestu ako súkromnú akciu. Hlavnými cieľmi tejto 7-dňovej zahraničnej cesty charakteru VhT boli vrcholy zaradené do plnenia podmienok odznaku AVEK (Atraktívne Vrcholy Európskych Krajín) ležiace na Kréte. Na cestu sme vyrazili letecky a následne prenatajom 9-miestnym Fiatom Talento.

V **Chanii** si vyzdvihujeme **prenajaté auto** a už mierime na SZ cíp do zátoky Tigani Balos. Pomerne rozbíta makadanka nás utvrdzuje, že pripojenie auta malo zmysel. Zátoka je úchvatná avšak preplnená „plážovými“ turistami. Večerný presun nás privádza na náhornú planinu **Omalos**.

Nasleduje výstup na **Pachnes /2453m/**, najvyšší bod **pohoria Lefka Ori**. Je to naozaj odľahlý vrchol s dlhým úsekom po diaľkovej trase E4 a následným traverzom mnohých škrapových polí. Vyše 40 km túru zdolávame za cca 16,5 h bez stretnutia jediného turistu!

V rokline **Samaria** si nedostatok turistov vynahrádzame, avšak jej najjužšie miesto dosahuje len jeden z nás, nakoľko sa horný vstup uzatvára už o 17:00 a my musíme stihnúť návrat k autu. **Parkovisko Analipsi** dosahujeme už za tmy. Ráno nás uchvacuje náhorná **planina Nidha**. Cca 4-hodinový výstup nás privádza na **Psiloritisi /2456m/**, **najvyšší bod Kréty**. Na vrchole stretávame množstvo nemeckých turistov vystupujúcich zo severu avšak východná trasa bola krajšia.

38. 4. ZhC VRD (DOLOMITY BRENTA) 22.08. - 31.08.2019 (9 dní) minireport

V roku 2019 bola opätovne zrušená „plánovaná“ ZhC do Brenty (pre nedostatok prihlásených) a tak som inicioval cestu do Brenty turistickým oddielom TJ-Vatra z Banskej Bystrice. Prihlásilo sa 16 účastníkov z BB a ZV. **Cestovali sme na štyroch osobných autách**. Vyrazili sme z BB 22.8. o 04.00 hod. ráno, cez BA a celé A do T - Mezzana – takmer 1000km – tu sme mali zaistené ubytovanie (na deň 25€.) Každý deň sme chodili na turistiku vlakom, ktorý mal zastávku hneď pri našom ubytovaní do

Na Sardíniu mierime opäť šiesti, Malek a Peťo ostávajú na Korzike. Rýchly presun nás privádza do lyžiarskeho strediska Bruncu Spina. Rannou pohodovou túrou sa ocitáme na **Punta La Marmora /1834m/** najvyššom vrchole Sardínie. Presun na nástup k rokline Gola di Goropu je zdĺhavý a tak sa v popoludňajšej horúčave podarí iba jej krátka návšteva. Osvieži nás večerné kúpanie v Cala Gonone a nocujeme už pod **Monte Corassi /1463m/**, ktorý zdolávame ďalší deň krátkou 4-hodinovou túrou. Popoludnie trávime prehladkou **Olieny a Orqosola** so zaujímavými nástennými maľbami aktuálnych spoločenských problémov. Záver dňa patrí výstupu na najvyšší bod **Monte Limbara /1362m/**. Kúpanie na Capo Testa si spríjemňujeme návštevou majúku a po presune späť na Korziku zakončíme deň v kempe Abbartello. Krátka zastávka v **Ajaccio** a už mierime do **sedla Prato**. Bonusová túra na **Monte San Petrone /1767m/** je skvelou bodkou za korzickými horami. Nedostatok nočného spánku na pláži **Cap Sud** doháňame na trajekte a už mierime smer **Benátky**. Ich krátka prehladka stojí za to. Nocou cez Rakúsko postupne vysadáme v NMnV, ZA, MT a o 11:30 končíme cestu v MI.

Cestu v dĺžke **17 dní** a cca **4 900 km**

Cestu pripravil , viedol Marián SVENTEK.

Absolvoju nasledovných **8 účastníkov:**

Belhadj, Belhadjová, Gábrišová, Chmúrna, Murček V., Reiser, Srdoš, Sventek. ©Marian Sventek, 2019

Keďže dni sú krátke aj do **pohoria Dikti** prichádzame už za tmy. Ranný výstup nám ukazuje nástupovú cestu, ktorú nebolo možné za tmy nájsť. V jemnom mrholení a čerstvom vetre vystupujeme na **2148m vysoké Spathi**. Po pohodine sa vyčusaje a my sa kocháme výhľadmi aj na ďalšiu náhornú **planinu Lasithi**. Peknými horskými serpentínami sa presúvame po severnom pobreží cez vysvietenú Sítu až na SV cíp ostrova. Nocľah na pláži je príjemný.

Ďalší deň začíname prehladkou starovekého **Itanosu**, nasleduje zaujímavá **roklina Zakros** prezývaná „**Grand Canyon Kréty**“ ale aj „roklina Mftryv“ keďže tu starovekí Minojci pochovávali svojich zosnulých. Počas ďalšieho presunu miňame **najjužnejšie mesto Kréty Ierapetru** a nekonečnými serpentínami prideme do **Thrypti** v rovnomennom pohorí.

Na vrchole **Afentis Stavromenos/1476m/** s kostolikom a opustenou chatou stihame akurát úžasný západ slnka. Predposledný deň venujeme bohatej krétskej kultúre a tak nasleduje najväčší minojský **palác Knossos** tradične preplnený turistami, ďalej najstarší **palác Phaistos** a aj niekoľko pamiatok v Gortyne a deň zakončíme v **Chanii v kempe**.

Po bezproblémovom odovzdaní auta si už len vychutnávame let ponad známe grécke a balkánske hory.

Cestu v dĺžke 7 dní a 1075 km absolvovali pod vedením M. Sventeka 4 účastníci: *Ladňáková, Sventek, Tarana, Taranová.* ■ ©Marian Sventek, 2019

mestečka Dimaro cca 6 km a odtiaľ autobusom do **Madonna di Campiglio 1522m/m** cca 12 km. Využívali sme lanovky, ktorých je v oblasti požehnané na všetky strany. Niekedy sme potrebovali ísť skôr na časovo náročnejšie okruhy, ako je prevádzka lanoviek, vtedy sa išlo autami ešte za tmy na parkovisko Vallesinella cca 4 km vyššie nad strediskom Madonna di Campiglio.